

quæ dicitur: defectus pusillanimitas. Sicut autem magnificentiæ liberalitatem correspondere diximus, vt in eo ab illa differret, quòd circa parua versatur: ita magnanimitati, quæ in magno honore versatur, alia quædã virtus correspondet, cuius circa parua officium est, fit enim, vt sicut oportet, honor appetatur: & magis etiã vel minus quàm oportet. vnde qui in appetitione hac excedit, ambitiosus: qui deficit, inambitiosus dicitur! medijs nomine vacat. dispositiones quoque ipsæ innominatæ sunt: ambitiosi tantum, excepta, quæ ambitiositas dicitur hincque euenit, vt extremi de media sede decertent. & nos quoque medium interdum ambitiosum, interdum inambitiosum vocitamus: & modò ambitiosum, modò inambitiosum laudamus. Quæ de causa verò id fiat, in sequentibus dicitur. nunc autem de reliquis eo modo quo cæpimus, pertractandum est. Circa iram igitur excessus, & defectus, & mediocritas quoque est: fed, cum nominibus ferè careant, medium mansuetum, mediocritatem mansuetudinem vocabimus. ex extremis verò ille qui excedit, iracundus sit, & vitium iracundia: qui deficit, iræ vacuus: & defectus iræ vacuitas appelleretur. Sunt autem etiam alia tres mediocritates, quæ similitudinem quandam inter se habent, sed tamen differunt: cum enim circa sermōnum, actionumque communionem omnes versentur, in eo sunt dissimiles, quòd vna circa verum, quod in ipsis est, alia iucundum negotium suum habent, quod quidem iucundum duplex, alterum in loco, alterum in omnibus vitæ cōmerciis consistit. Dicendum igitur de his quoque est, vt magis in omnibus mediocritatem esse laudabilem perspiciamus. extrema verò neque recta, neque laudabilia, sed vituperatione digna haberi, ex his verò pleraque nomine etiam ipsa vacant, sed tentandum tamen sicut in cæteris, nomina quoque his inuenire: quo & dilucidior fiat, & facilius intelligi oratio possit. Circa verum igitur qui mediocris est, verax, mediocritas ipsa veritas seu veracitas nūcupetur: fictio verò, si in maius, quid, quæ re vera sit, tēdit arrogātia, & qui eam habet arrogans: si in minus, dissimulatio, quique ea est præditus, dissimulatio appellatur. Circa iucundum verò, si est in loco mediocris, facetus, & dispositio ipsa facitudo est: excessus scurrilitas, & qui ea est præditus, scurra: qui autem deficit, rusticus quidã, & rusticitas ipsi habitus dicitur,

A γροῦν ἑλλειψις ἧ, μικροψυχία· ὡς δὲ ἡ λέξις ἐχεν πορὸς τὴν μεγαλοψυχίαν τὴν ἐλευθερότητα, πρὸς μικρὰ διαφύεσθαι, οὕτως ἔχει πρὸς τὴν μεγαλοψυχίαν, πρὸς πικρὴν οὖσαν μάχην, αὐτὴ πρὸς μικρὰ οὖσα· ἔστι γὰρ, ὡς δὲ ὀρέγασθαι πικρῶν, καὶ μέλλον ἢ δεῖν, καὶ ἢ πῶν. λέγεται ἧ, ὡς ἡ ἀφροδισίον τῆς ὀρέξεσι, φιλοπόμος· ὡς ἡ ἐλλείπων, ἀφιλόπομος· ὡς ἡ μέσος, αἰσάνυμος· αἰσάνυμος δὲ καὶ αἰ διαδέσθης· πλὴν ἡ τῆς φιλοπομου, φιλοπρία· ὅθεν ὅτι διαδέσθοντα ὡς ἀκροῦ τῆς μέσος χάραξ· καὶ ἡ μῆτις ἧ, ἔστι μὲν ὅτε τὸν μέσον, φιλοπομον καλεῖται, ἔστι δὲ ὅτε, ἀφιλόπομον καὶ ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαυνοῦται τὸν φιλόπομον, ἔστι δὲ ὅτε τὸν ἀφιλόπομον, δια· τῆν δὲ αἰτίαν, τῆτο ποιῶμεν, ὅν τοῖς ἐξ ἧς ῥηθῆσεται. νῦν δὲ πρὸς τῆν λοιπὴν

C λέξις μὲν καὶ τὸν ὀφνημῶνον ἔσπον. ἔστι ἧ καὶ πρὸς ὀργὴν ἀφροβολὴν καὶ ἑλλειψις, καὶ μεσότης· σχεδὸν ἧ αἰσάνυμων ὄντων αὐτῶν, τὸν μέσον πορὸν λέγοντες, τὴν μεσότητα πορῶσθαι καλεῖται μὲν τῆν δὲ ἀκροῦ, ὡς ἀφροδισίον, ὀργῆς ἔσπον· ἡ ἧ καὶ αἰσάνυμων, ὀργηλότης· ὡς δὲ ἑλλείπων, ἀόρητος· ἡ δὲ ἑλλειψις, ἀόρησις. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς μεσότητες, ἔχουσαι μὲν πῶν ἰμοιότυπα πορὸς ἀλλήλας· διαφύεσθαι δὲ ἀλλήλων πῶσθαι μὲν γὰρ εἰσι πρὸς λόγων καὶ πορῶσθαι κοινῶν· διαφύεσθαι ἧ, ὅτι, ἡ μὲν, ὡς πρὸς τὸν ἀλλήλους τὸν αὐτοῖς· αἰ ἧ, πρὸς τὸν ἑαυτοῦ· τοῦτου ἧ, τὸ μὲν, ἐν παιδιᾷ· τὸ ἧ, ὡς πῶσθαι τὸν βίαιον· ῥητέον οὖν καὶ πρὸς τούτων, ἡ καὶ μέλλον κατεπίδημι ὅτι ἐν πᾶσιν ἡ μεσότης ἐπαυνοῦται· τὰ δὲ ἀκροῦ, οὕτε ὀρθά, οὕτε ἐπαυνοῦται, ἀλλὰ ἡ καὶ

E ἔστι μὲν οὖν καὶ τούτων τὰ πλείω αἰσάνυμων· πειρατέον δὲ ὡς ἀφρο καὶ ὅτι τῆν ἄλλων, αὐταῖς ὀνομασιποιεῖν, σαφλεμείας ἔνεκεν, καὶ τῆν ὑπαρκαλοουδῆτου· πρὸς μὲν οὖν τὸ ἀληθές, ὡς μὲν μέσος, ἀληθῆς πρὸς καὶ ἡ μεσότης, ἀληθῆς λέγεται· ἡ δὲ πορῶσθαι, ἡ μὲν ὅτι τὸ μῆτις, ἀλαζονεία· καὶ ὡς ἔχων αὐτῶν, ἀλαζονεία· ἡ δὲ ὅτι τῆν λαττον, εἰσρονοίαι, καὶ ἔσπον πρὸς δὲ τὸ ἡδύ, τὸ μὲν ἐν παιδιᾷ, ὡς μὲν μέσος, ὑπεραπτελος· καὶ ἡ διαδέσθαι, ὑπεραπτελία· ἡ δὲ ἀφροβολὴ, βαμολοχία· καὶ ὡς ἔχων αὐτῶν βωμολοχός· ὡς ἡ ἑλλείπων, ἀζρονοίαι πρὸς καὶ ἡ